

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ג ע"ב

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

טָרַף וּבָנִי לְבִיא יִתְפָּרְדּוּ.

תרגום לעברית

הַקְשִׁיבִי לַיִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב ד) לַיִשׁ אֵבֶד מִבְּלֵי טָרַף. לַיִשׁ - זָכָר. לַיִשָּׁה - נִקְבָּה. לָמָּה נִקְרָא לַיִשׁ? אִם מְשֻׁם שְׂכָתוֹב (משלי ל) לַיִשׁ גִּבּוֹר בַּבְּהִמָּה, אוּ מְשֻׁם שְׂכָתוֹב לַיִשׁ אֵבֶד מִבְּלֵי טָרַף. אֲלֹא הִכֵּל הוּא לַיִשׁ, גִּבּוֹרָה תַּחְתּוֹנָה שְׂפָאָה מִגִּבּוֹרָה עֲלִיוֹנָה. לַיִשׁ אֵבֶד מִבְּלֵי טָרַף - בְּשַׁעָה שְׁאוֹתָם נִחְלִים מִסְתַּלְקִים וְלֹא נִכְנָסִים לְתוֹכָהּ, אִזּוּ נִקְרָאת לַיִשָּׁה שְׁאוֹכֶדֶת מִבְּלֵי טָרַף, שְׂכָתוֹב לַיִשׁ אֵבֶד מִבְּלֵי טָרַף וּבָנִי לְבִיא יִתְפָּרְדּוּ.

טקסט הזוהר

וַיְמָה דְּאָמַר לַיִשָּׁה הִיָּינוּ עֲנִיָּה עֲנִיָּה מִסְכָּנָה דְּמִסְכָּנוּתָא כְּמָא דְּאֵתָא אָמַר, (ירמיה א) מִן הַכְּהֻנִּים אֲשֶׁר בַּעֲנִתוֹת וּכְתִיב, (מלכים א ב) עֲנִתָת לִי עַל שְׂדִיךָ. מֵאִי אִירִיָּא. אֲלֹא כָּל זְמַנָּא דְּדוֹד מְלָכָא הָוָה קִיָּים, אִסְתַּלַּק אֲבִיתָר בְּעוֹתָרָא וּבְכֻלָּא. לְבָתַר אָמַר לִיהּ שְׁלֵמָה עֲנִתָת לִי עַל שְׂדִיךָ.

ומה שאמר לישה, הינו עננה ענתות, עני של עניות, כמו שנאמר (ירמיה א) מן הכהנים אשר בענתות, וכתוב (מלכים א ב) ענתת לה על שדיה. מה משמיענו? אלא כל זמן שהמלה דוד היה קים, עלה אביתר בעשר ובכל. אחר כך אמר לו שלמה, ענתת לה על שדיה.

טקסט הזהיר

אמאי קרי ליה שלמה הכי. אלא אמר ליה ביומא הוה אבא במסכנו והשתא לה על שדיה. השתא אית לומר אמאי אקרי אביתר ענתות. אי תימא דהוה מן ענתות, הא תנינן דכתיב, (שמואל א כב) וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אביתר. והוא מנוב הוה, דהא נוב עיר הכהנים הוה. ואף על פי דאמרו דהיא נוב היא ענתות ואמאי לה אקרי ענתות בגין דנחתת למסכנו ואתאביד קרתא על ידי דשאויל ואתאבידו כהני. אלא ענתות כפר הוה, ולא הוה נוב, ועל דא קרי ליה אביתר ענתות, בגין דאמר (מלכים א ב) וכי התענית בכל אשר התענה אבי. ומקרתא דנוב הוה, ועל מסכנו דדוד דהוה ביומוי אקרי ליה הכי.

תרגום לעברית

למה קרא לו שלמה כך? אלא אמר לו, בימיה היה אבא בעני, ועכשו לה על שדיה. כעת יש לומר, למה נקרא אביתר ענתות? אם תאמר שהיה מענתות, הרי שנינו שכתוב (שמואל א כב) וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו אביתר. והוא מנוב היה, שהרי נוב היתה עיר הכהנים. ואף על פי שאמרו, היא נוב היא ענתות, ולמה נקראת ענתות? משום שירדה לעני ואבדה העיר על ידי שאויל ואבדו הכהנים. אלא ענתות כפר היה, ואינה נוב, ולכן קרא לה אביתר ענתות, משום שאמר (מלכים א ב) וכי התענית בכל אשר התענה אבי. והוא היה מהעיר נוב, ועל העני של דוד שהיה לו בימיו קרא לו כך.

אמר רבי חייא במסכנותא הוה עלמא מיומא דעבר אדם על פקודי קודשא בריך הוא, עד דאתא נח וקריב קרבן ואתיישב עלמא. אמר רבי יוסי לא אתיישב עלמא ולא נפקא ארעא מזוהמא דנחש עד דקיימו ישראל על טורא דסיני ואתאחדו באילנא דחיי כדין אתיישב עלמא.

תרגום לעברית

אמר רבי חייא, העולם היה בעני מיום שעבר אדם על מצוות הקדוש ברוך הוא, עד שבא נח והקריב קרבן והתישב העולם. אמר רבי יוסי, לא התישב העולם ולא יצאה הארץ מזוהמת הנחש, עד שעמדו ישראל על הר סיני ונאחזו בעץ החיים, ואז התישב העולם.

טקסט הזוהר

ואלמלא דהדרו ישראל וחקאבו קמיה קודשא בריך הוא לא הוו מתין לעלמין. דהא אתפסק מנזיהו זוהמא דנחש. כיון דחבו כדין אתברו אנון לוחי קדמאי, דהוו בהו חירו דכלא. חירו דההוא נחש דאיהו קץ כל בשר. וכד קמו ליואי לקטלא קטלא, כדין אתער חויא בישא והוה אזיל קמיהו ולא יכיל לשלטאה בהו, בגין דהוו ישראל מזדרזין פלהו בחגירו מזיגין ולא יכיל ההוא נחש לשלטאה בהו. וכיון דאמר למשה (שמות לג) ועתה הורד עדיך מעליך, אתייהיב רשו להאי נחש לשלטאה עליהו.

תרגום לעברית

ואלמלא שחזרו ישראל וחקטאו לפני הקדוש ברוך הוא, לא היו מתים לעולמים, שהרי נפסקה מהם זוהמת הנחש. כיון שחטאו, אז נשברו אותם הלוחות הראשונים שהיתה בהם חרות של הכל, החרות מאותו הנחש שהוא קץ כל בשר. וכשקמו הלויים להרג

הָרֶג, אֲזִי הִתְעוֹרֵר הִנָּחֵשׁ הָרַע וְהָיָה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם, וְלֹא יָכֹל לְשַׁלֵּט בָּהֶם, מִשּׁוּם שִׁישְׁרָאֵל
הָיוּ מְזַדְדִּים כָּלָם בַּחֲגוּרוֹת מְזִינּוֹת, וְלֹא יָכֹל הִנָּחֵשׁ לְשַׁלֵּט בָּהֶם. וְכִיּוֹן שֶׁאָמַר לְמֹשֶׁה
(שְׁמוֹת לֵג) וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדֶיךָ מֵעֲלֶיךָ, נִתְּנָה רְשׁוֹת לְנָחֵשׁ הַזֶּה לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (שְׁמוֹת לֵג) וַיִּתְּנֻצְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִים מֵהָר חֲרִב. וַיִּתְּנֻצְלוּ
וַיִּנָּצְלוּ מִכַּעֲזֵי לֵיהּ. אֲלֵא וַיִּתְּנֻצְלוּ עַל יְדֵא דְאַחֲרָא בְּגִין דְּאַתִּיּהִיב רְשׁוֹ לְנָחֵשׁ לְשַׁלֵּטָא.
אֶת עֲדִים מֵהָר חֲרִיב דְּקִבְלוּ מִטּוֹרָא דְּחֲרִיב כַּד אֲתִיּהִיב אוֹרִיּיתָא לְיִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאֵה מַה כְּתוּב (שֵׁם), וַיִּתְּנֻצְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִים מֵהָר חֲרִיב. וַיִּתְּנֻצְלוּ? וַיִּנָּצְלוּ
צָרִיךְ לְהִיּוֹת! אֲלֵא וַיִּתְּנֻצְלוּ עַל יְדֵי הָאַחֵר, מִשּׁוּם שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוֹת לְנָחֵשׁ לְשַׁלֵּט. אֶת עֲדִים
מֵהָר חֲרִיב, שֶׁקִּבְּלוּ מֵהָר חֲרִיב כְּשֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא נַח דְּהוּה צְדִיק אֲמַאי לָא הָוָה בְּטִיל מוֹתָא מַעֲלָמָא. אֲלֵא בְּגִין דְּעַד לָא
סָלְקַת זוּהֶמָא מַעֲלָמָא. וְעוֹד דְּאֵנּוֹן לָא הָווּ מְהִימְנִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִלְהוּ
אַחֲדִין בְּטֶרְפִּי אֵילָנָא לְתַתָּא וּמִתְלַבְּשָׁן בְּרוּחַ מְסֻבָּא. וְתוּ לְבַתֵּר אוֹסְפּוֹ לְמַחֲטִי וּלְמַהֲרָה
בְּתֵר יֵצֵר הָרַע כַּד בְּקַדְמִיתָא: וְאוֹרִיּיתָא קְדִישָׁא דְּאִיהִי אֵילָנָא דְּחִי אֲכַתִּי לָא נַחֲתִית לָהּ
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא. וְתוּ דְּאִיהוּ אֲמַשִּׁיךְ לֵיהּ בְּעֵלְמָא לְבַתֵּר דְּכְתִיב וַיִּשְׁתַּן מִן הַיָּין
וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֶהְלֵה וְהָא אֲתַמָּר.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, נַח שְׁהִיָּה צְדִיק, לָמָּה לָא הָיָה מְבַטֵּל מוֹת מִהֶעוֹלָם? אֲלֵא מִשּׁוּם שֶׁעֲדִין
לֹא הִסְתַּלְקָה הַזְהֶמָּה מִן הָעוֹלָם. וְעוֹד, שְׁהֵם לֹא הֶאֱמִינוּ בְּקְדוּשַׁי - בְּרוּךְ-הוּא, וְכָלָם
אַחוּזִים בְּעֵלִים שֶׁל הָאֵילָן לְמַטָּה וּמִתְלַבְּשִׁים בְּרוּחַ טְמֵאָה. וְעוֹד הוֹסִיפוּ אַחֵר כֶּף לְחַטָּא

וּלְלַכֵּת אַחֵר יֵצֵר הָרַע כְּבָרָא שׁוֹנָה. וְהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא עֵץ הַחַיִּים, עֲדִין לֹא הוֹרִיד אוֹתָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַרְץ, וְעוֹד שֶׁהוּא מִשֶּׁךְ אוֹתוֹ בְּעוֹלָם אַחֵר כִּי, שֶׁכָּתוּב וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֶהְלָה, וַהֲרִי נִתְבָּאֵר.

טקסט הזוהר

עַד דְּהוּי אֲזִלִּי, חָמוּ חַד יוֹדָא דִּהְוָה אֲתִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָאִי בִּר נָשׁ יוֹדָא אִיהוּ וְאַתְחֲזִי. כִּד מָטָא גַבִּייהוּ שְׁאִילוּ לִיה. אָמַר לוֹן שְׁלִיחָא דְּמַצּוֹה אָנָּא. דְּהָא אָנִן דִּיירִי בְּכַפֵּר דְּרַאמִין, וּמַטִּי זְמַנָּא דְּחַג, וְאָנִן צְרִיכִין לוֹלָב וְזִינִין דְּעַמִּיה, וְאָנָּא אֲזִיל לְקַטְעָא לוֹן לְמַצּוֹה. אֲזִלוּ כְּחָדָא. אָמַר לָהּ הָהוּא יוֹדָא הֲנִי אֲרַבַּע מִינִין דְּלוֹלָב דְּכָלְהוּ אֲתָאֵן לְרַצוּיִי עֲלֵמָא (נ"א על מִיא) שְׁמַעְתוֹן אֲמַאי אָנִן צְרִיכִין לוֹן בְּחַג. אָמַר לִיה כִּבֵּר אֲתַעְרוּ בְּהוּ חֲבַרְיָא. אֲבָל אִי מְלָה חֲדָתָא אִיהוּ תַּחְתּוֹת יָדָהּ אִימָא לָהּ.

תרגום לעברית

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלָכִים, רָאוּ יְהוּדִי אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאִישׁ הַזֶּה הוּא יְהוּדִי וְנִרְאָה. כְּשֶׁהִגִּיעַ אֲלֵיהֶם, שְׁאָלוּ אוֹתוֹ. אָמַר לָהֶם, אֲנִי שְׁלִיחַ מַצּוֹה, שֶׁהָרִי אָנוּ גָּרִים בְּכַפֵּר רָאמִין, וְהִגִּיעַ זְמַן הַחַג, וְאָנוּ צְרִיכִים לוֹלָב עִם הַמִּינִים שְׁלוֹ עִמּוֹ, וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְקַטֵּף אוֹתָם לְמַצּוֹה. הִלְכוּ כְּאֶחָד. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ יְהוּדִי, אֲרַבַּעַת מִינֵי הַלוֹלָב הִלְלוּ שְׁכַכְלָם בָּאִים לְרַצוֹת בְּעַד הָעוֹלָם [נ"א: על הַמִּים], שְׁמַעְתֶּם לָמָּה אָנוּ צְרִיכִים אוֹתָם בְּחַג? אָמַר לוֹ, כִּבֵּר הִעִירוּ בָּזֶה הַחֲבָרִים, אֲבָל אִם דְּבָר חֲדָשׁ הוּא תַּחַת יָדָהּ - אָמַר אוֹתָהּ.

טקסט הזוהר

אָמַר לוֹן וְדָאִי הָהוּא אֲתֵר דְּאָנִן דִּיירִי בִּיה הוּא זַעִיר וְכָלְהוּ עֲסָקִי בְּאוֹרֵייתָא. וְאִית עֲלִין צוֹרְבָא מִרְבָּנֵן רַבִּי יִצְחָק בִּר יוֹסִי מַחוּזָאָה שְׁמִיָּה. וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אָמַר לָן מְלִין חֲדָתִין בְּאוֹרֵייתָא. וְאָמַר דְּהָא בְּחַג זְמַנָּא הוּא לְשִׁלְטָאָה. (יִשְׂרָאֵל שְׁלִיטִין בַּהּ הוּא זְמַנָּא,

ונקיטנא לולב דמתחזי דאנן נציחנא עלייהו על כל אנון דאקרון הממ העם ולשלטאה עלייהו) (אזי עבר על נפשנו המים הזדונים ברוך יי שלא נתננו טרף לשניהם. וכי אית שנים למים, אלא) (ס'א דכל אנון רברבין) אנון שאר עמין. אנון רברבין ממנן על שאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות ומתברכאן מסטרייהו דישראל וקרינן לון מים הידונים. כמא דאת אמר, (תהלים קכד) המים הידונים.

תרגום לעברית

אמר להם, ודאי אותו מקום שאנו גרים בו הוא קטן, וכלם עוסקים בתורה, ויש עלינו תלמיד חכם ושמו רבי יצחק בר יוסי מחוצאה, ובכל יום ויום אומר לנו דברי תורה חדשים, ואמר שהרי פהג זמן הוא לשלט. [ישראל שולטים באותו זמן ולוקחים לולב שמראה שאנו נצחנו על כל אותם שנקראים המון העם ולשלט עליהם] [אזי עבר על נפשנו המים הזדונים ברוך ה' שלא נתננו טרף לשניהם, וכי יש שנים למים? אלא] (שכל אותם גדולים) אותם שאר העמים. אותם ממנים גדולים על שאר העמים עכו"ם, ומתברכים מצדם של ישראל, וקוראים להם מים הידונים, כמו שנאמר (תהלים קכד) המים הידונים.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ד ע"א) ♦

טקסט הזוהר

ובגין לשלטאה עלייהו אתינא ברזא דשמא קדישא באנון ארבע מינין שפולולב לרצויי ליה לקודשא בריה הוא (עלייהו) ולשלטאה

תרגום לעברית

ובשביל לשלט עליהם באנו בסוד השם הקדוש באותם ארבעה מיני הלולב לרצות את הקדוש ברוך הוא [עליהם] ולשלט עליהם בסוד השם הקדוש, ולהעיר עלינו מים קדושים לנסה על גבי המזבח.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

